

ធម្មទេសនារបស់លោកអភិបាលអូលីវីយេ
អភិបូជារក្ខសញ្ញាលាបថ្វាសនៅចំប៉ា
ថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨
ធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់

អត្ថបទទី១៖ អគ ១៧,២២-២៤ អត្ថបទទី២៖ ២ករ ៥,៦-១០ ដំណឹងល្អ៖ មក ៤,២៦-៣៤

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់!

នៅថ្ងៃនេះដែលយើងជួបជុំគ្នា ដើម្បីកោតសរសើរព្រះជាម្ចាស់ ជាពិសេសដើម្បីទូលអង្វរព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធឲ្យយាងមកលើប្អូនទាំង៧០នាក់ យើងត្រូវតែគិតពិចារណាអំពីជីវិតរបស់យើង។ ជីវិតរបស់យើងមានគោលដៅអ្វីខ្លះ? ជីវិតរបស់យើងមានគោលបំណងអ្វីខ្លះ? នៅពេលយើងសួរដល់ប្អូនៗ មូលហេតុអ្វីយើងចង់ទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ? ដោយសារគេចង់ទៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទក្លាហាន ដោយសារគេចង់ពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារគេចង់មានជីវិតយ៉ាងពេញលក្ខណៈ ដោយសារគេចង់ទៅជាមនុស្សយ៉ាងអស្ចារ្យ នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដែរលជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលជាកម្លាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ សម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នាដែលជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ពីថ្ងៃដែលយើងបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹក យើងដឹងថាយើងជាសាវ័ករបស់ព្រះគ្រីស្ទ យើងជាមិត្តសំឡាញ់របស់ព្រះយេស៊ូ ប៉ុន្តែជួនកាលយើងអត់ចេះគិតឃើញ ដល់គោលបំណងយ៉ាងធំនៃជីវិតរបស់យើង ដល់គោលដៅយ៉ាងពិសេសនៃជីវិតរបស់យើង។ ឲ្យយើងគិតពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ រៀនសូត្រ មើលកូន រកស៊ី មើលសុខភាពពេលយើងឈឺ ខិតខំស្វិតនៅក្នុងជីវិតនៅពេលមានបញ្ហា។ ប៉ុន្តែ ជីវិតរបស់យើងប្រចាំថ្ងៃ ជាអ្នកដែលទៅរៀន ជាអ្នករកស៊ី ជាឪពុកម្តាយ ជាតាយាយ ជាអ្នកជំងឺ ជាអ្នកដែលធ្ងរធារ ជាអ្នកក្រីក្រ ជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ជីវិតរបស់យើងប្រចាំថ្ងៃ មានអត្ថន័យលុះត្រាតែយើងចេះមើលគោលបំណងមួយយ៉ាងពិសេស។

ថ្ងៃនេះ នៅក្នុងអត្ថបទទី២ យើងបានស្តាប់គោលបំណងរបស់យើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទ គោលដៅនៃជីវិតរបស់យើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទ យើងជាបូជាចារ្យក្តី យើងជានិស្សិតទេវវិទ្យាល័យក្តី យើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទក្តី យើងមានគោលបំណងតែមួយ "ទោះបីយើងស្ថិតនៅក្នុងរូបកាយនេះ ឬត្រង់ឃ្លាតឆ្ងាយពីរូបកាយនេះក្តី យើងមានបំណងតែមួយ ធ្វើយ៉ាងណាឲ្យតែធ្វើគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះអង្គ" ធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីឲ្យព្រះជាម្ចាស់ពេញចិត្តលើយើង ធ្វើយ៉ាងម៉េចឲ្យព្រះជាម្ចាស់សប្បាយចិត្តដោយសារយើង នេះជាគោលបំណងនៃជីវិតរបស់យើង។ នៅពេលយើងនឹកឃើញនេះ ជីវិតរបស់យើងអាចទៅជាជីវិតថ្មីមែនទែន យើងមិនគិតអំពីតួនាទីរបស់យើងនៅក្នុងសង្គម ដូចខ្ញុំនិយាយ សិស្សសាលា អ្នករកស៊ី មេគ្រួសារ យាយតា អ្នកជំងឺ អ្នកមានអ្នកក្រ យើងមិនគិតនេះទេ ប៉ុន្តែយើងគិតពីគោលបំណងយ៉ាងធំនៃជីវិតរបស់យើង ឲ្យយើងបំពេញតួនាទីរបស់យើងនៅក្នុងសង្គម ឲ្យយើងបំពេញតួនាទីរបស់យើងនៅក្នុងព្រះសហគមន៍ ដោយនឹកឃើញនេះធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ធ្វើយ៉ាងណាឲ្យព្រះជាម្ចាស់សប្បាយចិត្ត។ កូនកតញ្ញូ ជាកូនដឹងគុណឪពុកម្តាយ ដែលយកចិត្តទុកដាក់លើឪពុកម្តាយ ដែលស្រឡាញ់ឪពុកម្តាយ ដែលខិតខំឲ្យ

ឪពុកម្តាយសប្បាយចិត្ត ដោយសារកូនល្អជាកូនដែលធ្វើយ៉ាងណាឲ្យឪពុកម្តាយសប្បាយចិត្ត មិនធ្វើឲ្យ
ឪពុកម្តាយឈឺចិត្ត។ ទទួលទឹកព្រះពរពីព្រះជាម្ចាស់ត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីឲ្យឪពុកម្តាយសប្បាយចិត្ត។
ប៉ុន្តែយើងធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីឪពុកម្តាយយើងពេញចិត្តនឹងយើង ទោះបីយើងតូចក៏ដោយ យើងចាស់ក៏
ដោយនៅពេលឪពុកម្តាយនៅលើផែនដីនេះ យើងខិតខំឲ្យឪពុកម្តាយមានអំណរសប្បាយនិងសេចក្តីសុ
ខ។

តាមប្រពៃណីខ្មែរ នៅពេលយើងចាប់ផ្តើមធ្វើការមានប្រាក់ខែ អត់ទាន់មានគ្រួសារផ្ទាល់ ប្រាក់ខែ
របស់យើងដើម្បីជួយឪពុកម្តាយ។ នៅពេលយើងមានការងារធ្វើ យើងខិតខំធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីឪពុកម្តាយ
ផ្ទះមួយយ៉ាងសមរម្យតាមជនបទ យើងធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីមើលឪពុកម្តាយរបស់យើង ដែលបានតស៊ូអស់
មួយជីវិតដើម្បីកូនទៅជាអ្នកធំពេញវ័យម្នាក់ យើងធ្វើយ៉ាងម៉េចអាចឲ្យឪពុកម្តាយមានសេចក្តីសុខ មាន
ម្ហូបអាហារគ្រប់គ្រាន់ មានថ្នាំព្យាបាលផ្សេងៗ។ ដូចគ្នានិងព្រះជាម្ចាស់ យើងជាបុត្រធីតារបស់ព្រះជា
ម្ចាស់ យើងធ្វើយ៉ាងម៉េចឲ្យព្រះជាម្ចាស់សប្បាយចិត្តជាមួយយើង ពេលយើងស្តាប់នេះយើងយល់ ជីវិត
របស់យើងមានអត្ថន័យណាស់ ដោយសារយើងដឹងអ្វីដែលខ្ញុំធ្វើ អ្វីដែរខ្ញុំនិយាយ សំដីរបស់ខ្ញុំ ការប្រព្រឹត្ត
របស់ខ្ញុំ ធ្វើយ៉ាងម៉េចឲ្យព្រះជាម្ចាស់ពេញចិត្តនិងសប្បាយចិត្ត។ បន្តិចទៀតបងប្អូន ទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏
វិសុទ្ធនៃណែនាំឲ្យយើងទៅជាមនុស្សថ្មី៖

ទីមួយ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធប្រាជ្ញាល្បឿនវៃ ឲ្យយើងចេះគិតឃើញវែងឆ្ងាយដូចព្រះជាម្ចាស់
តែម្តង ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនៃណែនាំឲ្យយើងពិចារណាដឹងខុសដឹងត្រូវ ដឹងល្អដឹងអាក្រក់ ព្រះវិញ្ញាណដ៏
វិសុទ្ធនៃណែនាំយើងឲ្យដឹងសេចក្តីពិត កុំឲ្យយើងរង្វេងផ្លូវនៅក្នុងជីវិត ដោយដើរតាមព្រះក្លែងក្លាយដែលជា
លុយ ដែលជាលោកីយ៍ ណែនាំឲ្យយើងរង្វេងច្រើននៅក្នុងសង្គម។

ទីពីរ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធផ្តល់ឲ្យមានយោបល់ល្អ កុំឲ្យយើងជាមនុស្សដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ហោ
យៅ សាហាវ។ ផ្ទុយទៅវិញ ឲ្យយើងមានយោបល់ល្អដើម្បីរស់នៅក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន។

ទីបី ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធផ្តល់ឲ្យទៅជាមនុស្សអង់អាច ទៅជាមនុស្សដែលពោពេញដោយសេចក្តី
ក្លាហាន ដើម្បីបង្ហាញដល់អ្នកដទៃនៅពេលគេដើរតាមផ្លូវខុស នៅពេលគេដើរតាមផ្លូវល្អយើងសរសើរគេ
នឹងដើរជាមួយគេថែមទៀត។

ដូច្នេះដើម្បីទៅជាមនុស្សម្នាក់ មានន័យថាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ បុត្រធីតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ បុត្រា
បុត្រីរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ល្អប្រសើរ ដើម្បីណែនាំឲ្យព្រះជាម្ចាស់សប្បាយចិត្ត និងមានអំណរសប្បាយ
ដោយសារយើង យើងទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដែរជាកម្លាំងមួយយ៉ាងពិសេស ដោយដឹងថា “**ដ្បិតយើង
ទាំងអស់គ្នា ជាមនុស្សក្មេងក្តី ចាស់ក្តី យើងត្រូវទៅឈរនៅមុខទីកាត់ក្តីរបស់ព្រះគ្រីស្ទដើម្បីឲ្យម្នាក់ៗទទួល
ផលតាមអំពើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ទោះបីជាអំពើនោះល្អ ឬអាក្រក់ក្តី កាលពីនៅរស់នៅក្នុងរូបកាយនេះនៅ
ឡើយ**” នេះជាជីវិតរបស់យើង គោលបំណងណែនាំឲ្យព្រះជាម្ចាស់ពេញចិត្ត ប៉ុន្តែថ្ងៃចុងក្រោយនៃជីវិត

របស់យើង យើងជួបជាមួយព្រះជាម្ចាស់នៅទីកាត់ក្តី នៅតុលាការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីស្តាប់សំណួរ របស់ព្រះជាម្ចាស់តែមួយ **កូនអើយ! តើកូនបានស្រឡាញ់ខ្ញុំនិងបងប្អូនឯទៀតឬទេ? កូនអើយ! តើបាន យកចិត្តទុកដាក់ធ្វើជាមនុស្សល្អសម្រាប់អ្នកដទៃ និងសម្រាប់ផ្ទាល់ខ្លួនឬទេ?** អំពើល្អដែលយើងបានធ្វើ ណែនាំឲ្យយើងអាចឈរនៅមុខព្រះជាម្ចាស់ដោយមានកម្លាំងពេញខ្លួន អំពើអាក្រក់ដែលយើងបានធ្វើ ណែនាំឲ្យយើងខ្មាសនឹងព្រះជាម្ចាស់ ដូចអាដាំនិងអេវ៉ាពីដើម ដោយសារយើងនៅមុខព្រះជាម្ចាស់នៅទី កាត់ក្តីរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅពេលនោះដូចយើងនៅខ្លួនទេ អត់មានអីលាក់ ព្រះជាម្ចាស់មើលឃើញទាំង អស់។

ដូច្នោះអ្វីដែលយើងបានធ្វើល្អ ព្រះជាម្ចាស់សរសើរយើង អ្វីដែលយើងបានធ្វើអាក្រក់ព្រះជាម្ចាស់ មិនសប្បាយចិត្ត ប៉ុន្តែយើងដឹងថាព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាប្រណិសណ្តោស ព្រះជា ម្ចាស់មិនលះបង់ចោលមនុស្សដែលធ្វើអំពើបាប។ ដូច្នោះជីវិតរបស់យើងខុសគ្នាមែនទែន ជាមូលហេតុគ្រី ស្តុបវិស័ទពោពេញដោយអំណរសប្បាយ ដោយសារពេលយើងទទួលស្គាល់អំពើបាបរបស់យើង ពេល យើងសម្រេចចិត្តថាយើងកែប្រែចិត្តគំនិត នៅពេលយើងទទួលអគ្គសញ្ញាលើកលែងទោសពីលោកឪពុក នៅពេលនោះបាបរបស់យើងអស់ហើយ។ ដូច្នោះយើងមិនត្រូវការធ្វើអំពើល្អច្រើន ដើម្បីលុបបាប ដោយសារយើងពឹងផ្អែកលើព្រះហឫទ័យប្រណិសណ្តោស លើព្រះអំណោយទានធម៌មេត្តាករុណារបស់ ព្រះជាម្ចាស់ ដែលលើកលែងទោសឲ្យមនុស្សដែលធ្វើខុសនឹងព្រះហឫទ័យព្រះអង្គ។ ដូច្នោះជីវិតរបស់ យើង យើងដឹងហើយដោយសារព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដែលយើងទទួលថ្ងៃនេះ ដោយសារគោលបំណង របស់យើងធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីឲ្យព្រះជាម្ចាស់ពេញចិត្ត ដោយដឹងថាថ្ងៃចុងក្រោយគេសួរខ្ញុំតើខ្ញុំបាន ស្រឡាញ់ឬអត់? តើខ្ញុំបានធ្វើអ្វីខ្លះដល់បងប្អូនឯទៀតឬ? តើខ្ញុំបានលើកទឹកចិត្តឬមើលងាយ? តើយើង បានលើកតម្កើនឬជិះជាន់បងប្អូនឯទៀតឬ? នៅពេលនោះព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យយើងមែន ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ នឹកឃើញ ប៉ុន្មានលើកប៉ុន្មានសារយើងបានទទួលស្គាល់អំពើបាបរបស់យើង ទទួលលាវលើកលែងទោស ពីព្រះអង្គដើម្បីធ្វើដំណើរតទៅទៀត។

សន្តិភាពសោនៃព្រះកុមារយេស៊ូបាននិយាយថា **“ខ្ញុំដឹងហើយ ទោះបីខ្ញុំធ្វើអំពើបាបធំជាងគេដែល អាចធ្វើបាននៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ព្រះជាម្ចាស់លើកលែងទោសឲ្យខ្ញុំតទៅទៀត លើកលែងតែអំពើ បាបប្រឆាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ”**។ ព្រះជាម្ចាស់យាងមកដើម្បីសាបព្រោះពូជល្អិតតូចៗ ដែលយើង មើលមិនឃើញប៉ុន្តែពូជនេះលូតលាស់រីកចម្រើន ដើម្បីធ្វើជាដើមឈើមួយយ៉ាងធំដែលមានម្លប់យ៉ាងត្រ ជះត្រចង់ ដែលណែនាំឲ្យបក្សាបក្សីទាំងឡាយអាចបង្កើតសំបុករបស់គេ ដើម្បីពោរពេញដោយសេចក្តី សុខនឹងអំណរសប្បាយ នេះជាព្រះសហគមន៍របស់យើង។ ព្រះសហគមន៍របស់យើង ធ្វើដោយពូជយើង យើងម្នាក់ៗជាពូជល្អិតតូចនៅក្នុងមនុស្សលោកពិតមែន តូចនៅក្នុងសង្គមកម្ពុជាពិតមែន ដោយសារយើង ជាគ្រីស្តបរិស័ទរាប់ពាន់នាក់នៅក្នុងដប់ប្រាំ ដប់ប្រាំមួយលាននាក់។ ដូច្នោះយើងជាពូជល្អិតតូចបំផុត ប៉ុន្តែ តូចនេះ បន្តិចម្តងៗរីកចម្រើនទៅជាដើមឈើមួយដែលមានមែកច្រើន មានស្លឹកខៀវខ្ចីយ៉ាងច្រើនណែនាំ ឲ្យបក្សាបក្សីមកជ្រកដោយសេចក្តីសុខសាន្ត។

ពិតមែនព្រះសហគមន៍របស់យើង ជាកន្លែងមួយដែលយើងមានអំណរសប្បាយជួបជុំគ្នា ដោយដឹងថាយើង ជាមនុស្សដែលមានអំពើបាបមែនប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់លើកលែងទោសឲ្យយើង ដោយដឹងថាយើងជាគ្រួសារមួយយ៉ាងកក់ក្តៅ។ យើងជួបជុំគ្នា ដូចមហាគ្រួសារមួយដែលមានគ្រីស្តបរិស័ទតិចណាស់ប៉ុន្តែយើងមានកូនក្មេង យើងមានយុវជន យើងមានតាយាយពុទ្ធបរិស័ទច្រើន គេមកដោយសារគេចង់ស្តាប់បន្ទូលដំណឹងល្អ ដោយសារគេមានអារម្មណ៍ដូចបក្សាបក្សី ដូចសត្វកក់ដែលមកដើម្បីជួបជុំគ្នា គេសប្បាយចិត្ត ដោយសារគេរកឃើញគ្រួសារមួយដែលណែនាំឲ្យមានភាពកក់ក្តៅ។ កុំឲ្យយើងជាគ្រួសារតែមួយនៅពេលយើងចូលព្រះវិហារ ប៉ុន្តែនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃឲ្យយើងចេះមើល ឲ្យយើងចេះអាណិតមេត្តាឲ្យយើងចេះយកចិត្តដាក់ជាមួយបងប្អូនឯទៀត។ ដើម្បីឲ្យព្រះសហគមន៍របស់យើងទៅជាដើមឈើមួយយ៉ាងធំបំផុត ឲ្យមនុស្សទាំងអស់អាចជួបជុំគ្នាដោយដឹងថានៅកន្លែងនេះ ខ្ញុំមានបទពិសោធន៍អំពីសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីសេចក្តីស្រឡាញ់មកជាបងប្អូន និងអំពីព្រះហឫទ័យប្រណីសណ្តោស ការលើកលែងទោសពីព្រះជាម្ចាស់តែម្តង។ យើងធ្វើយ៉ាងម៉េច ដើម្បីឲ្យព្រះសហគមន៍របស់យើង ដែលថ្ងៃនេះពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ទៅជាព្រះសហគមន៍របស់ព្រះគ្រីស្ត មានន័យថាទៅជាសញ្ញាសម្គាល់នៃព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលលូតលាស់នៅគ្រប់ទីកន្លែងដូចដើមឈើលូតលាស់នៅលើដី ដោយសារជីវិតឈ្នះថ្ម ឈ្នះអំពើបាប និងឈ្នះសេចក្តីស្លាប់។ អាម៉ែន។